

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ

ΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Γεώργιος Δ. Δακουράς
Έμμισθος Δικηγόρος

Ηλιούπολη 23/09/2020

Αρ. πρωτ. [REDACTED]

Προς

1. Δήμαρχο Ηλιούπολης

Κατόπιν του με α.π. [REDACTED] εγγράφου Σας, σχετικά με την ισχύ ή μη των αναγκαστικών απαλλοτριώσεων για τη δημιουργία ΚΥΤ και της εγκατάστασης και λειτουργίας νεκροταφείου, κατωτέρω αναπτύσσουμε την άποψή μας σε συνάρτηση των δύο αυτών ζητημάτων, κατά πρώτον, σε σχέση με την παραδεκτή άσκησης αίτησης ακύρωσεως ενώπιον του ΣτΕ (§1), εν συνεχεία επί του ερωτήματος (§2) και τέλος διατυπώνουμε το συμπέρασμά μας (§3), ως εξής :

1. Σχετικά με τους όρους παραδεκτού αίτησης ακύρωσης στο ΣτΕ σε συνάρτηση με τα δύο ανωτέρω ζητήματα.

1.1 Κατ' αρχάς, σύμφωνα με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας σχετικά με το άρθρο 24 του Συντάγματος (είτε πριν είτε μετά την αναθεώρηση του 2001 που προέβλεψε και το δικαίωμα του κάθε πολίτη στο περιβάλλον), γίνεται δεκτό ότι το έννομο συμφέρον στην περιβαλλοντική δίκη είναι ευρύ και καταλαμβάνει τόσο αυτούς που βρίσκονται εντός του δήμου στον οποίο προκαλείται η επιβάρυνση του περιβάλλοντος, όσο και σε όμορους δήμους που γειτνιάζουν άμεσα, αλλά και σε δήμους και περιοχές που μπορεί να μη γειτνιάζουν άμεσα και να βρίσκονται σε μακριά σχετικά απόσταση μεταξύ τους, καθώς μπορεί να υφίστανται άμεση βλάβη και ως εκ τούτου να έχουν έννομο συμφέρον λόγω του ότι οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις δεν περιορίζονται στα γεωγραφικά όρια ενός δήμου ή μιας περιοχής, μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις δεν περιορίζονται στα γεωγραφικά όρια ούτε της ίδια Χώρας.

1.2 Ούτως, στις υποθέσεις που φέρονται ενώπιον του ΣτΕ και αφορούν περιβαλλοντικές υποθέσεις, όπως, κατά πάσα πιθανότητα και η ΣΜΠΕ περί Υμηπού και το αναμενόμενο Π.Δ. που θα εκδοθεί ή οιαδήποτε άλλη κανονιστική ή ατομική διοικητική πράξη, τα θέματα ιδιοκτησίας (εξ απόψεως εμπραγμάτου δικαίου, ήτοι της κυριότητας της εκτάσεως)

δεν απασχολούν ιδιαίτερος έως καθόλου το δικαστήριο καθώς, η κυριότητα δεν αποτελεί αντικείμενο ελέγχου για το παραδεκτό της ασκήσεως, εξ απόψεως εννόμου συμφέροντος, τουλάχιστον σε υποθέσεις, όπως του ΚΥΤ, που η προστασία του περιβάλλοντος είναι γενικότερο ζήτημα και ευρύτερης σημασίας.

1.3 Τούτο μάλιστα αποδεικνύεται και από τις προηγούμενες σχετικές αποφάσεις του ΣΤΕ επί του ΚΥΤ καθώς **ουδέποτε τέθηκε θέμα εννόμου συμφέροντος συνδεδεμένου με το ιδιοκτησιακό καθεστώς της επίμαχης έκτασης**, κατά την αυτεπάγγελτη εκ του δικαστηρίου εξέταση των όρων του παραδεκτού, αφενός και αφετέρου, **δεν τέθηκε ποτέ τέτοιο θέμα ούτε εκ των αντιδίκων (δηλαδή ούτε από το Ελληνικό Δημόσιο, ούτε από τους παρεμβαίνοντες υπέρ του κύρους των προσβαλλόμενων πράξεων ΔΕΗ, ΑΔΜΗΕ κλπ), σχετική ένσταση ελλείψεως εννόμου συμφέροντος εξ αφορμής των αναγκαστικών απαλλοτριώσεων για το ΚΥΤ¹** και σε κάθε περίπτωση ρητώς κρίθηκε ότι ο Δήμος Ηλιούπολης έχει έννομο συμφέρον να προσβάλλει τις διοικητικές πράξεις σχετικά με το ΚΥΤ.

1.4 Δέον να σημειωθεί ότι ακόμη και αν υφίστατο θέμα εννόμου συμφέροντος άσκησης της αίτησης ακυρώσεως σχετιζόμενο με την ιδιοκτησία (κυριότητα) του ακινήτου επί του οποίου είναι εγκατεστημένο το ΚΥΤ (εξ αφορμής πάντα των σχετικών απαλλοτριώσεων), τότε το δικαστήριο είχε την ευχέρεια να αναστείλει την πρόοδο της δίκης και να αναμένει την οριστική, τελεσίδικη και αμετάκλητη κρίση επί της κυριότητας, θέμα που υπάγεται στην αρμοδιότητα και στην δικαιοδοσία των αστικών δικαστηρίων, ωστόσο, κάτι τέτοιο ουδέποτε συνέβη όπως προκύπτει σαφώς εκ της σχετικής νομολογίας του ΣΤΕ επί του συγκεκριμένου θέματος². Και τούτο είναι εύλογο διότι, ανεξαρτήτως του κυρίου της έκτασης και κατ' επέκτασιν ανεξαρτήτως της ισχύος των απαλλοτριώσεων, η προστασία του περιβάλλοντος δεν εξαρτάται, τουλάχιστον άμεσα, από την ιδιοκτησία ή την ισχύ ή μη των απαλλοτριώσεων.

2. Σχετικά με το περιβαλλοντικό δίκαιο σε συνάρτηση με τις απαλλοτριώσεις και το νεκροταφείο.

2.1 Εν συνεχεία, επί της ουσίας του ερωτήματος, ασχέτως με το τι κρίθηκε αμετακλήτως εκ του Α.Π, ασχέτως με το ιδιοκτησιακό καθεστώς και ασχέτως με την ισχύ των συγκεκριμένων απαλλοτριώσεων, στις περιβαλλοντικές υποθέσεις δεν απασχολεί το ΣΤΕ το θέμα της

¹ Βλέπετε σχετικώς ΣΤΕ 2275/2000 Ολ., 1672/2005 Ολ., 2355/2017 Ολ.

² Βλέπετε όπου ανωτέρω.

ιδιοκτησίας καθώς δεν συνδέεται και δεν αφορά άμεσα και ευθέως τα περιβαλλοντικά θέματα. **Και τούτο διότι, το θέμα της συμβατότητας και της νομιμότητας του ΚΥΤ σε σχέση με το άρθρο 24 του Σ και της προστασίας του περιβάλλοντος γενικότερα δεν εξαρτάται με το ποιος είναι ιδιοκτήτης-κύριος της έκτασης και κατ' επέκτασιν ούτε η ισχύς ή μη των απαλλοτριώσεων αποτελεί στοιχείο ουσίας για τα περιβαλλοντικά θέματα.** Ούτως, νομικά επιχειρήματα περί της προστασίας του περιβάλλοντος κατά της εγκατάστασης του ΚΥΤ δεν συνδέονται με την ισχύ των απαλλοτριώσεων.

2.2 Εν συντομία δηλαδή, ακόμη και αν, υποθετικά, η συγκεκριμένη έκταση δεν ανήκε στο Ελληνικό Δημόσιο αλλά σε οιονδήποτε άλλο κύριο (φυσικό ή νομικό πρόσωπο) ο Δήμος είχε και έχει την ίδια ευχέρεια και το ίδιο άμεσο, ενεργό και διαρκές έννομο συμφέρον να προσβάλλει τις σχετικές διοικητικές πράξεις, προβάλλοντας οιοδήποτε νομικό επιχείρημα σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος, **ανεξαρτήτως της ισχύς ή μη των απαλλοτριώσεων.**

2.3 Ούτως, το θέμα των απαλλοτριώσεων και ειδικότερα κατόπιν της πρόσφατης απόφασης του ΑΠ, δια της οποίας κρίθηκε αμετακλήτως ότι το συγκεκριμένο ακίνητο ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο, δεν προσφέρει, τουλάχιστον μέχρι στιγμής και κατά τα ανωτέρω, ουδέν νομικό επιχείρημα κατά του ΚΥΤ Ηλιουπόλεως, εξ απόψεως περιβαλλοντικού δικαίου³. Επαναλαμβάνουμε ότι η νομιμότητα του ΚΥΤ ή η επαύξηση ισχύος του ΚΥΤ σε σχέση με το Σύνταγμα και το περιβαλλοντικό δίκαιο δεν συνδέεται ούτε με το ιδιοκτησιακό, ούτε με τις απαλλοτριώσεις. Εν ολίγοις δηλαδή, το αν βλάπτεται το περιβάλλον δεν εξαρτάται ούτε από το σε ποιόν ανήκει τελικά το ακίνητο ούτε από την ισχύ ή μη των απαλλοτριώσεων και είναι παντελώς αδιάφορο καθώς, το ζητούμενο είναι η προστασία του περιβάλλοντος.

2.4 Εν συνεχεία, οιαδήποτε σχετική νύξη ή επιχείρημα με βάση τις απαλλοτριώσεις και ότι αφού απαλλοτριώθηκε το συγκεκριμένο ακίνητο για συγκεκριμένο σκοπό και δη μόνο για ενεργειακές εγκαταστάσεις είναι όχι μόνο αλυσιτελές αλλά και επικίνδυνο για τα συμφέροντα του Δήμου διότι,

Α) Αυτό το επιχείρημα έρχεται σε ευθεία σύγκρουση και αντιβαίνει ευθέως τις αποφάσεις του ΣτΕ οι οποίες έχουν κρίνει ότι η εγκατάσταση του ΚΥΤ στο συγκεκριμένο σημείο είναι αντίθετη με την προστασία του περιβάλλοντος και το άρθρο 24 του Σ, δηλαδή το

³ Βλέπετε αμέσως κατωτέρω σχετικές αποφάσεις ΣτΕ 458/2020, 1498/2018 και άλλες.

επιχείρημα περί της ισχύος ή μη των απαλλοτριώσεων είναι αντίθετο με τη νομολογία επί του ΚΥΤ η οποία, **αποτελεί και το σημαντικότερο και ισχυρότερο νομικό όπλο στην φαρέτρα του Δήμου κατά του ΚΥΤ.**

Είναι προφανές και παρίσταται **αντιφατικό από τη μια πλευρά**, η νομολογία του ΣΤΕ να έχει κρίνει ότι το ΚΥΤ ευθύς εξ αρχής δεν έπρεπε να έχει εγκατασταθεί στο συγκεκριμένο σημείο **και από την άλλη**, να προβάλλεται το «νομικό» επιχείρημα ότι αφού απαλλοτριώθηκε για ενεργειακές εγκαταστάσεις πρέπει να παραμείνει έτσι ούτως, ώστε να αποφευχθεί (νομικώς) η επαύξηση της ισχύος αλλά και η χωροθέτηση νεκροταφείου.

Β) Ακόμα και αν έχει ανατραπεί η απαλλοτρίωση και έχει επανέλθει στην ιδιοκτησία του Ελληνικού Δημοσίου, κατόπιν της απόφασης του ΑΠ, ακόμη και τότε, αφού το Ελληνικό Δημόσιο είναι κύριος της συγκεκριμένης έκτασης (και μόνο το Ελληνικό Δημόσιο) διατηρεί ακέραιο και έχει το δικαίωμα να διαθέσει-παραχωρήσει σε οιονδήποτε την συγκεκριμένη έκταση για λόγους κοινής ωφελείας ή να προβλέψει την χωροθέτηση, όπερ ήδη έχει προβλεφθεί δια του νεοπαγούς νόμου 4685/2020 επί του οποίου εδράζεται και η ΣΜΠΕ για τον Υμητό και η σχετική πρόβλεψη επαύξησης ισχύος του ΚΥΤ. Το Κράτος, δηλαδή, έχει ήδη θεσπίσει με διάταξη νόμου την χωροθέτηση εγκαταστάσεων ενέργειας για λόγους κοινής ωφελείας σε οιοδήποτε σημείο, είτε προστατευόμενο είτε μη, δηλαδή διάταξη που καταλαμβάνει, προφανώς, και την ήδη υφιστάμενη εγκατάσταση του ΚΥΤ. Εννοείται δε ότι η συγκεκριμένη πρόβλεψη είναι εξόχως προβληματική και πανομοιότυπες διατάξεις έχουν ήδη κριθεί ως αντισυνταγματικές αλλά το θέμα αυτό δεν αφορά τις παρούσες απόψεις μας⁴.

Γ) Για τους ίδιους λόγους δε, και η χωροθέτηση νεκροταφείου στο συγκεκριμένο σημείο, επειδή το νεκροταφείο αποτελεί προφανώς λόγο κοινής ωφελείας, μπορεί κάλλιστα να προβλεφθεί στο σημείο αυτό, ασχέτως με το ιδιοκτησιακό ζήτημα και ασχέτως με το ότι η απαλλοτρίωση έγινε για άλλο σκοπό, **καθώς όπως σαφώς προκύπτει εκ της κατωτέρω αναφερόμενης πάγιας νομολογίας του ΣΤΕ, το Ελληνικό Δημόσιο ή ο υπέρ ου η απαλλοτρίωση μπορεί να διαθέσει για οιοδήποτε λόγο κοινής ωφελείας την συγκεκριμένη έκταση και δεν είναι δυνατό να υποστηριχθεί νομικώς ότι επειδή η απαλλοτρίωση έγινε για ενεργειακούς λόγους δεν μπορεί να χωροθετηθεί νεκροταφείο.**

Το επιχείρημα αυτό βασίζεται στη ρητή πρόβλεψη του άρθρου 12§1 ν. 2882/2001 (Α' 17), ήτοι του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων, το οποίο προβλέπει τα εξής:

⁴ Βλέπετε τις από 14.8.2020 απόψεις του Δήμου στα πλαίσια της σχετικής διαβούλευσης, όπου εκτενώς αναπτύσσεται το ζήτημα αυτό και στις οποίες παραπέμπουμε.

«Συντελεσμένη αναγκαστική απαλλοτρίωση που κηρύχθηκε υπέρ: α) του Δημοσίου, β) νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, γ) Ο.Τ.Α. Α΄ και Β΄ βαθμού, δ) επιχειρήσεων που ανήκουν στο Δημόσιο και σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και ε) οργανισμών κοινής ωφέλειας δύναται να ανακληθεί ολικώς ή μερικώς εφόσον η αρμόδια υπηρεσία κρίνει ότι δεν είναι αναγκαία για την εκπλήρωση του αρχικού ή άλλου σκοπού που χαρακτηρίζεται από το νόμο ως δημόσιας ωφέλειας και αποδέχεται την ανάκληση ο καθ' ου η απαλλοτρίωση ιδιοκτήτης [...]. Εάν το απαλλοτριωμένο ακίνητο χρησιμοποιήθηκε πραγματικά για το σκοπό που απαλλοτριώθηκε και μεταγενεστέρως μόνον έπαψε για οποιονδήποτε λόγο να χρησιμοποιείται, τότε θεωρείται ότι εκπληρώθηκε ο σκοπός της απαλλοτρίωσης και δεν είναι δυνατή η ανάκληση αυτής. Στην περίπτωση αυτή το ακίνητο δύναται να διατεθεί ελεύθερα».

Σύμφωνα και με την πάγια νομολογία του ΣτΕ επί του συγκεκριμένου άρθρου, το οποίο εφαρμόζεται και στην περίπτωσή μας, ασχέτως με το χρόνο κηρύξεως και συντέλεσης της απαλλοτρίωσης (βλ. ΣτΕ 1182/2018, ΣτΕ Ολομ. 1982 – 1984, 3289 – 3291/2005, 1211/2007, ΣτΕ 3031/2014 κ.ά.) **έχει κριθεί** (ΣτΕ 1182/2018, σκέψη 16, ΝΟΜΟΣ) ότι «...η ανάκληση συντελεσμένης απαλλοτρίωσης, που κηρύχθηκε υπέρ του Δημοσίου ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου κ.λπ., επαφίεται, από το νόμο, στη διακριτική ευχέρεια της Διοικήσεως, η οποία δεν υποχρεούται να κινήσει, αν υποβληθεί προς τούτο αίτηση του πρώην ιδιοκτήτη του απαλλοτριωθέντος ακινήτου, τη διαδικασία ανακλήσεως της συντελεσμένης αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, ασχέτως, καταρχήν, του χρόνου που παρήλθε από τη συντέλεση της απαλλοτρίωσης, δεδομένου ότι ο νόμος δεν τάσσει, σχετικώς, χρονικό περιορισμό. Δεν αποκλείεται, όμως, από τις ανωτέρω διατάξεις η υποχρέωση της Διοικήσεως να άρει τη συντελεσμένη απαλλοτρίωση, όταν εκδηλώθηκε σαφώς και ανενδοιάστως βούληση να μη χρησιμοποιηθεί το απαλλοτριωθέν για το σκοπό για τον οποίο απαλλοτριώθηκε ή για άλλο σκοπό δημόσιας ωφέλειας, καθώς και όταν, ενόψει του σκοπού που επιδιώχθηκε με την απαλλοτρίωση, παρήλθε μακρό, πέραν του ευλόγου, χρονικό διάστημα και η Διοίκηση ή, εν γένει, εκείνος υπέρ του οποίου κηρύχθηκε η απαλλοτρίωση αδράνησε αδικαιολόγητα για την πραγματοποίηση του αρχικού σκοπού αυτής ή άλλου σκοπού δημόσιας ωφέλειας. Εξάλλου, η μη θέσπιση συγκεκριμένης προθεσμίας πραγματοποίησεως του σκοπού των ως άνω απαλλοτριώσεων καθώς και η δυνατότητα μεταβολής του αρχικού τους σκοπού, **συνεπάγονται και τη δυνατότητα μεταβολής του φορέα της απαλλοτρίωσης εντός του κύκλου των ανωτέρω προσώπων** (ΣτΕ 3652/2011, 3031/2014, βλ. και Ολομ. 1982-1984, 3289-3291/2005, 1211/2007 κ.ά). **Κατά την έννοια, όμως, των ίδιων ως άνω διατάξεων, ανάκληση συντελεσμένης απαλλοτρίωσης, της οποίας ο σκοπός έχει εκπληρωθεί με τη**

χρησιμοποίηση του απαλλοτριωθέντος ακινήτου, δεν είναι δυνατή, το δε απαλλοτριωθέν μπορεί, στην περίπτωση αυτή, να διατεθεί ελεύθερα από τα υπέρ ων η απαλλοτρίωση νομικά πρόσωπα (ΣτΕ 3289/2005 Ολομ., 3652/2011, 3031/2014 κ.ά.)...»

Επιπλέον τούτου, δέον να προβληθεί ότι σύμφωνα και με την νομολογία του ΣτΕ, μόνο το Ελληνικό Δημόσιο έχει το δικαίωμα και να ζητήσει και να κρίνει την ανάκληση των απαλλοτριώσεων και μόνο το Ελληνικό Δημόσιο μπορεί να αμφισβητήσει τις συγκεκριμένες απαλλοτριώσεις καθώς δια της υπ' αριθμ. 1498/2018 απόφασης του ΣτΕ (ΝΟΜΟΣ) κρίθηκε το εξής βαρύνον και ουσιώδες που εδραιώνει την άποψή μας (σκέψη 8): «**Επειδή, το δικαίωμα να ζητήσουν την άρση συντελεσμένης απαλλοτριώσεως επιφυλάσσει ο νομοθέτης μόνον σε πρόσωπα τα οποία είχαν αποδεδειγμένα υπάρξει κύριοι, οι ίδιοι ή τυχόν δικαιοπάροχοί τους των οποίων είναι καθολικοί διάδοχοι, της απαλλοτριωθείσης εκτάσεως και όχι σε οιονδήποτε τρίτο επικαλείται εμπράγματα ή άλλα δικαιώματα επί της εκτάσεως αυτής και δεν τα αποδεικνύει προσηκόντως. Ενόψει δε της συντελέσεως της απαλλοτριώσεως και της μεταστάσεως της κυριότητας στον υπέρ ου η απαλλοτρίωση και εν προκειμένω το Ελληνικό Δημόσιο, τυχόν προϋπάρχοντα εμπράγματα ή άλλα δικαιώματα επί της απαλλοτριωθείσης εκτάσεως είναι δυνατόν να διεκδικηθούν μόνον δια της προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων πολιτικών δικαστηρίων. Δεν είναι δε δυνατόν δια της εγέρσεως διοικητικής διαφοράς να επιδιώκεται η επίλυση αμφισβητήσεων σχετικών με την ιδιοκτησία των αιτούντων με την εκ πλαγίου αναγνώρισή της από τα διοικητικά δικαστήρια. Επομένως, οι αιτούντες άνευ εννόμου συμφέροντος ασκούν τις σχετικές αιτήσεις ακυρώσεως, εφόσον δεν αποδεικνύουν ότι οι ίδιοι, ή δικαιοπάροχοί τους, υπήρξαν ιδιοκτήτες ακινήτων στην απαλλοτριωθείσα έκταση (βλ. ΣΕ 890/2018 ad hoc). Συνακολούθως δε, είναι απορριπτέες οι αιτήσεις αυτές ως αλυσιτελείς και κατά το μέρος που στρέφονται και κατά της αρνήσεως της Διοικήσεως να προβεί, - κατόπιν της επιδιωκόμενης άρσεως της απαλλοτριώσεως των εν λόγω εκτάσεων - στην τροποποίηση του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου και της Πολεοδομικής Μελέτης της περιοχής προς ένταξή της στο ρυμοτομικό σχέδιο...».**

Εν συντομία δηλαδή σύμφωνα και με το ΣτΕ, είτε οι απαλλοτριώσεις ισχύουν είτε όχι, μόνο το Ελληνικό Δημόσιο νομιμοποιείται ως κύριος της έκτασης (και δη αδιαμφισβήτητα κατόπιν και της σχετικής απόφασης του Α.Π.) να τις αμφισβητήσει και έχει και την ευχέρεια να διαθέσει την έκταση κατά τη βούλησή του ή να προβλέψει οιαδήποτε χωροθέτηση εγκατάστασης κοινής ωφελείας.

Δ) Σε κάθε περίπτωση πάντως, οφείλουμε να υπογραμμίσουμε, και τούτο είναι ουσιώδες και από νομικής πλευράς, **ότι δεν προκαλεί την ίδια περιβαλλοντική επίπτωση η εγκατάσταση και η επαύξηση ισχύος του ΚΥΤ στο συγκεκριμένο σημείο, η οποία ήδη έχει κριθεί ότι είναι παράνομη και αντίκειται στο Σύνταγμα, με την χωροθέτηση νεκροταφείου, πολλώ δε μάλλον, που εντός του Υμηττού και της ίδιας υφιστάμενης ζώνης προστασίας υπάρχουν και λειτουργούν ήδη νεκροταφεία.** Εξάλλου, και σε κάθε περίπτωση, η ισχύς ή μη των απαλλοτριώσεων δεν παρέχει ουδένα νομικό επιχείρημα κατά του νεκροταφείου, το οποίο, δέον να υπογραμμιστεί, ότι σε κάθε περίπτωση αποτελεί προφανώς εγκατάσταση κοινής ωφέλειας.

3. Συμπεράσματα

3.1 Συνεπώς, κατά την άποψή μας, εκ των ανωτέρω γίνεται σαφές ότι το θέμα της ισχύος των απαλλοτριώσεων δεν προσφέρει βάσιμο νομικό επιχείρημα και είναι θέμα που, κατά την εκτίμησή μας, αν και εφόσον απασχολήσει το ΣτΕ σχετικά με το ΚΥΤ, δεν θίγει το έννομο συμφέρον του Δήμου περί ασκήσεως αίτησης ακύρωσης, αφενός και σε κάθε περίπτωση αφετέρου, έρχεται σε ευθεία αντίθεση και είναι στον αντίποδα της νομολογίας του ΣτΕ επί του συγκεκριμένου ζητήματος.

3.2 Δεν είναι δυνατό να υποστηρίζεται, και από νομικής πλευράς ορθώς και βασίμως, η πλήρη αντίθεση του Δήμου κατά του ΚΥΤ και ότι πρέπει να απομακρυνθεί εξ ολοκλήρου, όπως έχει κρίνει ήδη το ΣτΕ και από την άλλη, να προβάλλεται το αντιφατικό επιχείρημα ότι αφού απαλλοτριώθηκε για συγκεκριμένο ενεργειακό σκοπό κοινής ωφέλειας πρέπει να παραμείνει έτσι, καθώς εμμέσως πλην σαφώς, αποδεχόμεθα την ύπαρξη και την εγκατάσταση του ΚΥΤ προκειμένου, να εγερθούν αντιρρήσεις κατά της χωροθέτησης νεκροταφείου, το οποίο ομοίως είναι αβάσιμο νομικά, κατά το άρθρο 12§1 του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων και κατά την ανωτέρω νομολογία του ΣτΕ (1498/2018).

3.3 Επί του ζητήματος αυτού η ανωτέρω αναλύμενη παγία νομολογία του ΣτΕ σχετικά με τις απαλλοτριώσεις και την ανάκληση των απαλλοτριώσεων είναι διαφωτιστική και μόνο η απλή ανάγνωση τους εδραιώνει το βάσιμο και το ορθό της άποψής μας καθώς έχει συντελεστεί πλήρως ο σκοπός της απαλλοτρίωσης, αφορά αδιαμφισβήτητα λόγο κοινής ωφέλειας, η απαλλοτρίωση δεν μπορεί να ανακληθεί και επιπλέον μόνο το Ελληνικό Δημόσιο, σε κάθε περίπτωση, είτε ισχύουν οι απαλλοτριώσεις είτε όχι, μπορεί να αμφισβητήσει τις

απαλλοτριώσεις και το Ελληνικό Δημόσιο μπορεί να διαθέσει την επίδικη έκταση για οιονδήποτε άλλο σκοπό κοινής ωφέλειας, όπως βεβαίως και ο υπέρ ου η απαλλοτρίωση.

3.4 Τέλος, ενδεικτικώς, παραπέμπουμε σε αποφάσεις του ΣτΕ, οι οποίες θεμελιώνουν την άποψη μας, ήτοι τις ΣτΕ 458/2020 (ΝΟΜΟΣ) σκέψη 5, ΣτΕ 1182/2018 (Νομοτέλεια) ιδίως σκέψη 14, 15, 16 και 19, ΣτΕ 1498/18 (ΝΟΜΟΣ)⁵ σκέψη 6, 7 καθώς και στις ΣτΕ Ολομ. 1982 – 1984, 3289 – 3291/2005, 1211/2007, ΣτΕ 3031/2014, ΣτΕ 3652/2011.

Γεώργιος Δ. Δακουράς

Έμμισθος Δικηγόρος
Δήμου Ηλιούπολης
Α.Μ. 24601 ΔΣΑ
DEA Droit Public Interne
Université Paris 2 – Panthéon Assas

⁵ Η απόφαση αυτή είναι διαφωτιστική τόσο για τα θέματα που αναλύονται στην παρούσα έκθεση απόψεων αλλά και για το ότι στην σκέψη 8 της απόφασης το Δικαστήριο στηλιτεύει και απαγορεύει την απόπειρα επίλυσης των ιδιοκτησιακών διαφορών μέσω της αίτησης ακυρώσεως, Βλέπετε σχετικό χωρίο κατωτέρω. Εννοείται δε ότι και η άντληση επιχειρημάτων από παρόμοια επιχειρήματα δεν προσφέρουν ασφαλές νομικό επιχείρημα.